

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

ลัญจกร นิลกาญจน์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิกโรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช 2. เพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิกโรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราชประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน ผู้ใช้บัณฑิต โดย การเลือกแบบเจาะจง ศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไม่เกิน 5 ปี เนื่องจากประชากรกลุ่มนี้ยังจดจำภาพรายละเอียดต่างๆ ขณะที่เรียนอยู่ศูนย์แพทย์ฯ ได้เป็นอย่างดี ศิษย์ปัจจุบันที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 5 เลือกนักศึกษากลุ่มนี้เนื่องจากมีประสบการณ์ในการเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ขณะที่เรียนอยู่ศูนย์แพทย์ฯ และผู้ใช้บัณฑิต เลือกผู้บริหารโรงพยาบาล พยาบาล เจ้าหน้าที่ ญาติผู้ป่วย ผู้ที่เคยได้รับการรักษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการสัมภาษณ์ลึก และสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช

ด้านการจัดการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี ด้านความรู้ที่สำคัญเมื่อสำเร็จการศึกษา เข้าไปปฏิบัติงานยังโรงพยาบาลชุมชนให้ศูนย์แพทย์ เพิ่มกิจกรรมที่สร้างเสริมบุคลิกภาพของหมอ ซึ่งเป็นบุคคลที่สังคมให้ความสำคัญสูง ในด้านงานบริการสังคม มนุษยสัมพันธ์ชุมชน ทักษะการให้เกียรติผู้ป่วย การวางตัว มารยาท การพูดจา ความรู้ด้านวิชาการบริหารหน่วยงาน ส่วนการจัดการเรียน การสอนเสนอแนะให้อาจารย์แพทย์ มีการจัดทำแผนการสอนในภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่ชัดเจน มีเทคนิคการสร้างบรรยากาศการสอนให้น่าสนใจ การสร้างพลังและแรงจูงใจให้ผู้เรียน สร้างความสามัคคีในกลุ่มแพทย์เพื่อชาวชนบท ด้านการบริหารศูนย์แพทย์ฯ ควรสร้างความพร้อมเรื่องอุปกรณ์การทำหัตถการ และการประสานสร้างความสัมพันธ์ ความผูกพันระหว่างรุ่นพี่ รุ่นน้อง อาจารย์ ด้วยกิจกรรมสัมพันธ์ตามความเหมาะสมเป็นระยะ

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้

* นักวิชาการศึกษา ศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช

Abstracts

This research was studied the development learning management Maharaj Nakhonsithammarat Hospital Medical Education Center. The purposes were to study of state the development learning management Maharaj Nakhonsithammarat Hospital Medical Education Center, and to study the pattern of the development learning management Maharaj Nakhonsithammarat Hospital Medical Education Center. The samples used in this study were alumni, current students, and the graduate. By purposively selected the alumni who graduated less than 5 year. However these populations remember the details when study at Maharaj Nakhonsithammarat Hospital Medical Education Center. Current Students that study the fifth year who has experience for development learning management, study at Maharaj Nakhonsithammarat Hospital Medical Education Center. And the graduate was selected hospital management, nurse, authorities, and relatives of patients, and who had been treated. The instruments used in collecting data were depth interviews, and group discussion. The result was the development learning management Maharaj Nakhonsithammarat Hospital Medical Education Center for learning in each grade, the essential knowledge when they graduate to practitioners provides medical centers community hospitals, and add to enhance the personality of the doctor that featured high society person. The Social Services, community relations, patient's skill for honor, posing, manner of speaking, and academic knowledge to agencies management. The learning and teaching recommend preparing the lesson plan for theory and practice, to building technique Interesting atmosphere to teach. Creating and motivate learners to create unity among the doctors to the rural population. Management's Maharaj Nakhonsithammarat Hospital Medical Education Center should establish procedures along with equipment and building relationships and coordination between junior, senior and teacher with the appropriate activity relative periodically.

Keyword : Learning Management

บทนำ

การศึกษาคือการสร้างคนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีลักษณะนิสัยจิตใจที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคม มีความพร้อมที่จะประกอบการทำงานอาชีพได้ การศึกษาช่วยให้คนเจริญงอกงามทั้งทางปัญญาจิตใจ ร่างกาย และสังคมการศึกษาจึงเป็นความจำเป็นของชีวิตอีกประการหนึ่ง นอกเหนือจากความจำเป็นทางด้านที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค การศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่ 5 ของชีวิต เป็นปัจจัยที่ช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ด้านของชีวิต และเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของชีวิตในโลกที่กระแสความเปลี่ยนแปลงทาง ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบให้วิถีดำรงชีวิตต้องเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับการศึกษายังมีบทบาทและความจำเป็นมากขึ้นด้วย การศึกษาจะช่วยให้ทุกคนมีชีวิตที่ดี จะต้องมิลักษณะการศึกษาที่ให้ความรู้ และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นอย่างเพียงพอ ทำให้คนเป็นคนฉลาดเป็นคนมีเหตุผล ต้องสร้างนิสัยที่ดีงาม ต้องสร้างความงอกงามทางร่างกาย ต้องทำให้ผู้เรียนเป็นคนไม่เห็นแก่ตัว ต้องทำให้คนมีทักษะการทำงานอาชีพ (พนม พงษ์ไพบูลย์. 2540 : 3-4) การศึกษาจึงได้รับการพัฒนาและได้รับความสนใจจากประชาชนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นด้วยวิธีการต่างๆ หลายวิธีและเป็นที่ยอมรับกันว่าการศึกษาในระดับสูงขึ้นเป็นวิธีที่สำคัญวิธีหนึ่งในการเลื่อนชั้นทางสังคมและจากสภาพสังคมเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้คนมองการศึกษาเปลี่ยนไปโดยเปรียบเทียบการศึกษาเหมือนใบเบิกทางหรือเครื่องมือในการหางานทำหรือเป็นสื่อนำไปสู่ความสำเร็จและความเจริญ ก้าวหน้าในหน้าที่การงานจึงเป็นเหตุให้คนส่วนใหญ่มีความต้องการในการที่จะได้รับการศึกษาในระดับสูงขึ้น

แพทย์มีบทบาทสำคัญและมีความจำเป็นต่อสังคม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีการดูแลสุขภาพตัวเอง มีสุขภาพที่ดีแต่การเข้าถึงแพทย์ในพื้นที่ชนบททำได้ยาก เนื่องจากมีจำนวนแพทย์ที่จำกัด เพื่อแก้ไขปัญหาความขาดแคลนแพทย์และการกระจายแพทย์ที่ไม่เหมาะสมในชนบทคณะรัฐมนตรีจึงมีมติเห็นชอบให้กระทรวงสาธารณสุขร่วมมือกับทบวงมหาวิทยาลัย จัดทำ “โครงการผลิตแพทย์เพื่อชาวชนบท” ทางกระทรวงสาธารณสุขจึงจัดตั้ง “สำนักงานบริหารโครงการร่วมผลิตแพทย์เพิ่มเพื่อชาวชนบท” ในปี พ.ศ.2540 เพื่อรับผิดชอบโครงการดังกล่าว สำนักงานนี้มีฐานะเทียบเท่ากองในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โดยใช้ชื่อย่อว่า “สบพช.” ซึ่งมีหลักการสำคัญคือ ทบวงมหาวิทยาลัยโดยคณะแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในสังกัดรับผิดชอบจัดทำหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ประสานปริญญาด้านแพทยศาสตรบัณฑิตและรับผิดชอบจัดการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 1 - 3 ส่วนศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 4 - 6 โดยเริ่มรับนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 เป็นต้นไปมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเพิ่มการผลิตแพทย์และให้กระจายแพทย์ไปสู่ชนบทมากยิ่งขึ้น 2. เพื่อกระจายโอกาสโอกาสทางการศึกษาสาขาวิชาแพทยศาสตรไปสู่ประชาชนในส่วนภูมิภาคมากขึ้น 3. พัฒนาโรงพยาบาลและสถาบันสมทบของกระทรวงสาธารณสุข ให้มีขีดความสามารถและความพร้อมในการเป็นสถาบันผลิตแพทย์ 4. พัฒนารูปแบบความร่วมมือระหว่างกระทรวงสาธารณสุขและมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านบริการ การเรียนการสอน วิชาการ การวิจัยและการบริหาร

โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราชร่วมกับมหาวิทยาลัยมหิดลจึงได้จัดหลักสูตรแพทยศาสตรขึ้นเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้

ในศาสตร์ทางการแพทย์โดยมุ่งเน้นการเข้าถึงแพทย์
คุณภาพการดูแลผู้ป่วยและปฏิบัติการทางวิชาชีพ
โดยครอบคลุมทั้งด้านการส่งเสริมสุขภาพ การ
ป้องกันโรคการรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสุขภาพ
ของบุคคลครอบครัวและชุมชนการจัดการศึกษา
โดยการเตรียมแพทย์ให้มีความรู้ในศาสตร์สาขา
ต่างๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการดูแลผู้ป่วย และการ
มีทักษะในการดูแลรักษาผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ

ศูนย์ แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก
โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช โดยกำหนด
เป้าหมายว่าทุกคนต้องสำเร็จการศึกษาปริญญา
แพทยศาสตรบัณฑิตเป็นแพทย์ที่สมบูรณ์ในทุกด้าน
ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาหารูปแบบการพัฒนาการ
เรียนรู้ เพื่อเป็นตัวขับเคลื่อนให้ศูนย์แพทย์ฯ เป็น
ศูนย์แพทย์ฯ ขั้นนำในระดับภูมิภาค (ภาคใต้)
ตามพันธกิจที่ได้กำหนดไว้

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย

1. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและ กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากวิทยานิพนธ์งานวิจัย
และเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องต่างๆ นำมาสังเคราะห์
เพื่อสร้างเครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสังเกต แบบ
สัมภาษณ์ และแนวทางสนทนา(discussion guide-
line) แบบสัมภาษณ์ สร้างตามนियามการปฏิบัติ
การ(พนมพร ชันธวิไชย, 2534) ส่วนสนทนากลุ่ม
และการประชุมถอดบทเรียน จะสร้างขึ้นตาม
ขอบข่ายการศึกษาพฤติกรรมกระบวนการที่
เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ เพื่อนำมาเป็นข้อมูล
ส่วนหนึ่งในการถอดบทเรียน

2. การศึกษาจัดเก็บข้อมูลภาคสนาม
การเก็บข้อมูลในพื้นที่ ผู้ศึกษาใช้เครื่องมือที่สร้าง

ขึ้นมา แล้วทดลองใช้ และตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ
จนมีความแม่นยำตรงในประเด็นที่ต้องการ ดังนี้

การสำรวจ สังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และ
แบบมีส่วนร่วม เป็นระยะๆ แล้วบันทึกภาพปรากฏการณ์
เหตุการณ์ที่น่าสนใจไว้

การสัมภาษณ์ลึก ได้สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง
หรืออยู่ในเหตุการณ์ของปรากฏการณ์ โดยสนทนา
สอบถามรายละเอียด และประเด็นเกี่ยวข้องทั้งหลาย
ที่ผู้ต้องการบอกหรืออธิบาย มีการนำเอาภาพ
ปรากฏการณ์บางภาพให้ผู้ถูกสัมภาษณ์อธิบาย
รายละเอียดโดยใช้แบบ

การสนทนากลุ่มผู้ศึกษาได้เชิญผู้เกี่ยวข้อง
มาสนทนากลุ่มเป็นการวิเคราะห์ด้านลึกร่วมกัน
หรือการสังเคราะห์ภาพรวมของปรากฏการณ์
ที่เกิดขึ้น ซึ่งในบางครั้งผู้วิจัยจะนำเสนอผลการเก็บ
ข้อมูลที่มีประเด็นไม่ค่อยสอดคล้องซึ่งกันและกัน
ประเด็นปัญหาร่วม และอาจจะนำภาพปรากฏการณ์
มาให้ที่ประชุมอธิบาย หรือสรุปประเด็น จนเกิดภาวะ
อึดอัดเชิงทฤษฎี

3. การถอดบทเรียนและสร้างรูปแบบ การพัฒนา

3.1 การถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการ After Action Review (AAR)

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการสนทนา
วิเคราะห์ (Focus Group) โดยใช้หลัก AAR แล้วนำ
ข้อมูลมาตรวจสอบจัดระบบและวิเคราะห์ สังเคราะห์
ออกมาเพื่อค้นหา รูปแบบการพัฒนาการจัด การ
เรียนรู้ของศูนย์แพทย์ฯ ต่อไป

3.2 การถอดบทเรียนด้วยรูปแบบ ตาปูเกลียว(Spiral Model)

เป็นกระบวนการถอดบทเรียนที่เริ่มจาก
การกำหนดการตรวจเยี่ยมและประเมินบัณฑิต
ด้วยเทคนิค การประเมินแบบเสริมพลัง (ศิริชัย

กาญจนวสี,ปี 2534 หนังสือการประเมินผล) และเริ่มปฏิบัติด้วยการวิเคราะห์เหตุการณ์การจัดการเรียนรู้ (กรมการพัฒนาชุมชน 2549) เพื่อกำหนดทางเลือกและวางแผนปรับปรุงรูปแบบ ลงมือปฏิบัติตามแผน สุดท้ายมีการสรุปประเมินผลที่ได้ หรือสรุปบทเรียนที่เกิดขึ้นว่าได้แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้หรือยัง ถ้ายังไม่บรรลุก็จะกลับไปวิเคราะห์สถานการณ์ ตัดสินใจวางแผนลงมือปฏิบัติสรุปอีกครั้ง โดยทำต่อเนื่องกันไปจนกว่าจะบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ โดยทุกครั้งมีการบันทึกการปฏิบัติการไว้อย่างเป็นขั้นตอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์แบบอุปนัย (analytic induction) คือการตีความข้อมูลจากปรากฏการณ์รูปธรรมที่มองเห็นจากข้อมูลเชิงคุณภาพที่มีอยู่เป็นการนำเอาข้อมูลเชิงคุณภาพมาพิจารณา ศึกษาในรายละเอียด และประเด็นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ หรือเชื่อมโยงต่อกันกับปัจจัยต่างๆ อย่างละเอียด

2. วิเคราะห์โดยจำแนกชนิดข้อมูล (typological analysis) คือการจำแนกข้อมูลเป็นชนิดตามขั้นตอนของ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งทำแบบใช้ทฤษฎี หรือไม่ใช้ทฤษฎี (จากปรากฏการณ์เชิงประจักษ์) มาพิจารณาเพื่อจำแนกประเภทของข้อมูล แล้วจัดลำดับขั้นตอนที่เกิดขึ้นของข้อมูลนั้นๆ เพื่อพิจารณาว่าข้อมูลที่เกิดขึ้นแต่ละขั้นต้อง เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างไร

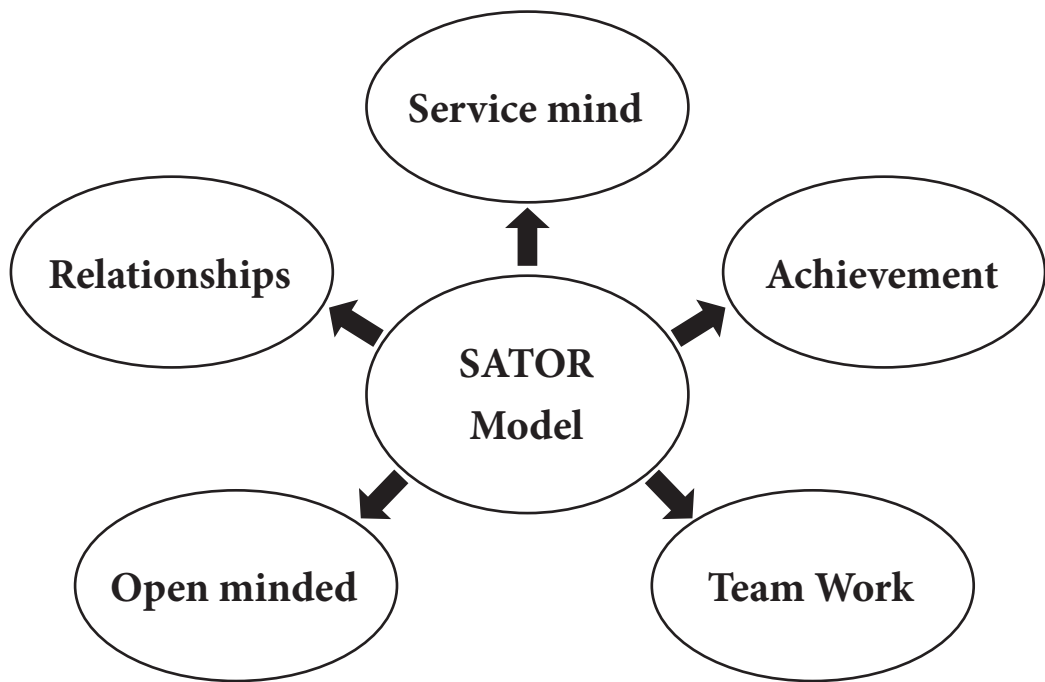
สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปผลพร้อมทั้งอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การถอดบทเรียนจากกระบวนการ

เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงประเด็นจากข้อสังเกตและเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ดำเนินงานผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สรุปการถอดบทเรียนด้วยเทคนิค AAR ศูนย์แพทย์ฯ มุ่งผลิตบัณฑิตให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ของโครงการผลิตแพทย์เพื่อชาวชนบท โดยการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้นักศึกษาแพทย์ในภูมิภาคได้เข้าศึกษาคณะแพทยมากขึ้น ศูนย์แพทย์ฯ มีจัดการเรียนรู้ตั้งแต่ระดับชั้นคลินิกเป็นไปตามเกณฑ์แพทย์สภาทุกประการ อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้รับองค์ความรู้จากเหตุการณ์ได้เรียนรู้โรคที่หลากหลาย อาจารย์เข้าถึงได้ง่าย สามารถให้คำปรึกษาได้อย่างใกล้ชิดและรวดเร็ว หลังจากสำเร็จการศึกษามีการกระจายแพทย์ไปสู่ชุมชน สู่ภูมิภาคของบัณฑิตเองเข้าถึงพื้นที่ไปปฏิบัติงานมีการปรับตัวได้ดีกว่าสถาบันอื่น ตัวบัณฑิตเองสามารถทำงานได้อย่างมั่นใจเนื่องจากมีประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วย ดี และมีความโดดเด่นทั้งในเชิงการดูแลรักษาการบริหาร การปรับตัวเข้าสู่ชุมชนได้ง่ายและได้มีข้อเสนอแนะต่อบทบาทของศูนย์แพทย์ฯ ซึ่งเป็นสถาบันผลิตแพทย์เพื่อชาวชนบท ในส่วนของจัดการเรียนรู้และบุคลากรของบุคลากรไว้ดังนี้

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศูนย์แพทย์ฯ จากผลการศึกษา สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้จะเป็นไปตามกระบวนการเชิงระบบที่ดำเนินการอยู่แล้วโดยอิงระเบียบกฎเกณฑ์ กติกาต่าง ๆ ที่กำหนดให้ศูนย์แพทย์ฯ ต้องดำเนินการ สิ่งที่ค้นพบจากการวิจัยที่สรุปเป็นภาพรวมจากบทที่ 4 คือ บุคลากรของบุคลากรทุกภาคส่วนทั้ง คณะผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน เจ้าหน้าที่ฝ่ายอำนวยการและตัวนักศึกษาควรมี SATOR อยู่ในตัวอย่างเคร่งครัดทุกครั้งที่ดำเนินงานเกี่ยวกับศูนย์แพทย์ฯ ดังนี้

การมีจิตบริการ (Service Mind)

การที่บุคคลมีความพยายามจะช่วยเหลือทำในสิ่งที่อีกฝ่ายต้องการด้วยความเต็มใจ ยิ้มแย้มแจ่มใส สื่อถึงความเป็นมิตรขณะที่บริการ กริยา มารยาทการบริการอ่อนน้อม นุ่มนวลทำให้ผู้รับบริการเกิดความประทับใจ เห็นถึงความมีน้ำใจ ผู้บริหารศูนย์แพทย์ฯ อาจารย์ นักศึกษา บุคลากรสายสนับสนุนที่มีจิตบริการสูง เมื่อผู้รับบริการที่กำลังเจอปัญหา เกิดความไม่สบายใจ จะได้คอยให้ความช่วยเหลือคลี่คลายปัญหา หรือลดความเดือดร้อนทำให้ผู้รับบริการได้รับข้อมูลที่ต้องการได้รับความสุขกลับไป

ใฝ่สัมฤทธิ์สูง (Achievement)

สร้างบุคคลให้มีเป้าหมายในการทำงานที่มีคุณภาพ งานทุกงานที่ทำจะต้องมีผลสำเร็จสูง ไม่เป็นคนทำงานแบบขอให้เสร็จๆ คนที่ใฝ่สัมฤทธิ์ที่ทุ่มเทให้กับการเรียนรู้งานในหน้าที่ที่ต้องทำ การ

ใฝ่หาความรู้ หาสิ่งใหม่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน เป็นคนที่มีมานะ ทุ่มเท มีความคิดสร้างสรรค์ พัฒนางานจะทำให้ผลงานออกมาดี การสร้างผู้บริหารศูนย์แพทย์ฯ อาจารย์ นักศึกษา บุคลากรสายสนับสนุนศูนย์แพทย์ฯ ให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต้องพยายามสร้างด้วยบรรยากาศให้ซึมลึกเข้าไปในวิถีคิด นิสัย จินตนิมิตในตนเอง คนใฝ่สัมฤทธิ์จะมีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีพลังภายในที่จะสู้กับความยากลำบาก ปัญหาอุปสรรค และเพียรพยายามขึ้นมาโดยทุกคนรอบข้างคอยสนับสนุน ให้กำลังใจ ชื่นชมเป็นระยะ

ความสามารถในการทำงานเป็นทีม (Team Work)

การปรับตัวเข้ากับทีมงาน ร่วมทำงานกับคนอื่น ๆ ได้อย่างมีความสุข ร่วมสร้างบรรยากาศการอยู่ร่วมกันในศูนย์แพทย์ฯ สร้างแรงจูงใจ พยายามช่วยเหลือ เพื่อเป็นตัวขับเคลื่อน การปฏิบัติงาน

จึงต้องอาศัยความร่วมมือ หุ่่มเทของกลุ่่มคน เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นกำลังใจ สามัคคีกัน นำเอาความคิดของแต่ละคนมาพัฒนาต่อยอด การเรียนรู้ศุ่่นยัแพทยัฯ ให้ดียิ่งขึ้น

ความเป็นคนใจกว้าง (Open-minded)

ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และผู้ปฏิบัติ การมีการรับฟังความเห็นต่าง เปิดใจกว้าง มีใจที่เป็นธรรม อดทนที่จะไม่แสดงออกและสามารถ ร่วมงานกันได้ ความมีเหตุมีผล การรับรู้รับฟังข้อมูล เปิดใจรับความเป็นจริง จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ได้ รับองค์ความรู้ใหม่ๆ นำมาสู่ การพัฒนาตนเองและ พัฒนาศุ่่นยัแพทยัฯ

มนุษยสัมพันธ์ (Relationships)

เป็นผู้ที่มีทักษะการสื่อสาร กริยาท่าทาง แสดงความพร้อม ความเต็มใจ ภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือ สร้างความประทับใจจากการแสดงออก สีน้้า แววตา การสร้างบุคลิกภาพให้เป็นผู้ที่มีจิตบริการ พุดในสิ่ง ที่ดี ๆ ให้กำลังใจ ภาษา คำพูด กริยาที่เป็นมิตร สร้าง

ความไว้วางใจ เชื่อใจ เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน

สรุปรูปแบบบุคลิกภาพของบุคลากร ศุ่่นยัแพทยัฯ ตามรูปแบบ SATOR Model เป็นการ พัฒนาศักยภาพสู่อนาคต ด้วยการเพิ่มสมรรถนะ ที่เน้นการประสานงาน กลุ่่มคน เนื่องจากการดำเนิน ชีวิตประจำวันในศุ่่นยัแพทยัฯ ในโรงพยาบาล ชุมชน การสร้างบุคลิกภาพจะทำให้บุคคลมีโอกาสประสบ ความสำเร็จมากและเกิดปัญหาในการปรับตัว น้อย มีความพร้อมที่จะร่วมมือติดต่อสื่อสารและ ประสานงานในเรื่องต่างๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารศุ่่นยัแพทยัฯ ต้องติดตามกระตุ้น ให้สมาชิกตระหนักในการปฏิบัติตนตามรูปแบบ SATOR อย่างเข้มข้น
2. อาจารย์ผู้สอน เจ้าหน้าที่ ต้อง เสียสละ เวลา สร้างความใกล้ชิด สนับสนุนกับนักศึกษา ให้มี บรรยากาศอบอุ่นน่าเรียนรู้
3. ศุ่่นยัแพทยัฯ ต้องประสานร่่นที่มาร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยเหลือร่่นน้องอย่างใกล้ชิด

บรรณานุกรม

- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2549). กระบวนการกลุ่ม กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. (2540). วัฒนธรรมไทยกับขบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชอบ เข้มกลัดและโกวิท พวงงาม. (2547). การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเชิงประยุกต์ กรุงเทพฯ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชาย โพธิ์สิตา. (2549). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ กรุงเทพฯ อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2545) สถิติวิทยา โครงสร้างนิยม หลังโครงสร้างนิยมกับการศึกษารัฐศาสตร์ กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์วิภาษา.
- นางพรรณ พิริยานุพงศ์. (2546). คู่มือวิจัยและพัฒนา นนทบุรี โครงการสวัสดิการวิชาการสถาบันพระบรมราชชนก.
- นพมาศ อึ้งพระ(ธีรเวคิน). (2546). ทฤษฎีบุคลิกภาพและการปรับตัว กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นภาพร หะวานนท์และคณะ. (2550). ทฤษฎีฐานรากในเรื่องความเข้มแข็งของชุมชน กรุงเทพฯ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- นิรนาท แสนสา. (2543). กระบวนการเข้าสู่การเข้าสู่วัยของนักเรียนวัยรุ่น ปริญญาโท กศ.ด. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญยงค์ เกศเทศ. (2550). ภูมิวิเทศสร้างค่า ภูมิปัญญาสืบคน มหาสารคาม สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปัญญา เลิศไกร. อนาคตศึกษา พ.ศ.2554, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช \
- เพ็ญสิริ จิระเดชากุล. (2539). กระบวนทัศน์ของการพัฒนาและการศึกษา วัฒนธรรมของวิกฤตทางจริยธรรมในสังคมไทย ใน พัฒนศึกษาศาสตร์ : ศาสตร์แห่งการเรียนรู้และถ่ายทอดการพัฒนา กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีระยุทธ ชาตะกาญจน์. (2552) เทคนิคการบริหารสำหรับนักบริหารการศึกษามีอาชีพ กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สภาการศึกษา. (2551). รายงานการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินการยกย่องครูภูมิปัญญาไทยในการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคมในท้องถิ่นอย่างครบวงจร กรุงเทพฯ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2550). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับปรุงพฤติกรรม สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุพักตร์ พิบูลย์. (2549). การวิจัยและพัฒนาสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา นนทบุรี จตุพรดีไซน์.
- เสรี พงศ์พิศ. (2548). ชาวบ้านชวนคิด ภาพนิมิตการพัฒนา กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์พลังปัญญา.

- Barnett , Homer G. (1953). **Innovation : The Basis of cultural Change**. New York : Mc Graw-Hill.
- Best, John W. and Kahn V. (2006). **Research in Education** University of Illinois at Chicago.
- Craig. (1997). **What is Experiential Learning** ([http: Home.uleth.ca/~eraisj/whatis.htm](http://Home.uleth.ca/~eraisj/whatis.htm).)
- Finberg. H.P.R.,ed. (1962). **Approaches to History, A Symposium**. University of Toronto press.
- Glaser, Barney.(1978). **Theoretical Sensitivity**. California : The Sociology Press.
- Guba, Egon G. and Lincoln,Yvonna S.(1994). "Competing Paradigms in Qualitative Research," Handbook of Qualitative Research. Norman K.Denzin, Yvonne
- Kolb,D.K. (1984). **Experiential Learning : Experience as the Source of Learning and Development**. New Jersey : Prentice-Hall,Inc.
- Louwered, Jordan J. (1988). **Analyzing Decision Making**. California : Sage Publications Inc.
- Robbins, S.P. (1986). **Organization behavior : Concept, Controversies and application**. New Jersey : practice Hall.
- Roger, Everett M. and Floyd F. Shoemaker. (1971). **Communication of Innovations : A Cross-Cultural Approach**. New York : Free Press.
- Rostow,W.W.(1966). **The Stages of Economic Growth : a non-Communist Manifesto** Cambridge : Cambridge University Press.
- Stake,R.E. (1975) **The Countenance of Educational Evaluation : A Responsive Approach**. Columbus, Ohio: Charles E. Merrill.
- Stehr, Nico. (1994). **Knowledge Societies**. SAGE Publications : London.